

Poesi på en dag 09

POESI PÅ EN DAG 09

Poesi på en dag 09

Författares Bokmaskin

© Författares Bokmaskin och resp. författare 2009

Författares Bokmaskin

www.bokmaskinen.se

08-785 03 85

Omslagsbild: Curt O Wallerud

Grafisk form: Ordgruppen

Tryck: Författares Bokmaskin

Stockholm 2009

ISBN 978-91-7910-736-9

Poesi på en dag 09

Det årliga evenemanget *Poesi-on-line* byter i år namn till *Poesi på en dag*. Under en intensiv höstdag producerar vi en diktantologi från dikter på papper till en färdigtryckt bok. Alla är välkomna att lämna in ett alster, för att dela med sig till andra.

Frivilliga tar emot bidragen och skriver in, boken typograferas och korrekturläses under eftermiddagen. Sedan vidtar tryckning och bindning. Ännu varm finns boken färdig att hämta för alla författare under kvällens fest, där man sedan kan läsa upp sin dikt eller bara lyssna på andra deltagare under kvällens öppna scen.

Stort tack till alla medverkande!

Biktdikt

Alla skriver på sitt sätt,
burgna på solitt sätt,
danskar på klittsätt,
engelsmän på brittsätt,
förkylda på smittsätt.
glasmästare på kitsätt,
inbjudna på fritt sätt,
kirurger på snittsätt,
leende på blitt sätt,
mångsysslare på spritt sätt,
ornitologer på kvivittsätt,
Piraten-läsare på Bombibitt-sätt
ryttare på skrittsätt,
skuldfria på kvittsätt,
tv-recencenter på tittsätt,
utblottade på falllitt sätt,
vilsegångna på hitsätt,
ärliga på vitt sätt,
du på ditt sätt
och jag på mitt sätt.

Börje Crona

orden

nog är det konstigt att orden trillar ut genom munnen och låter sig uppfattas av någon annan, ibland till glädje och ibland till irritation, ja nog kan orden säga mycket som kan bli bra och inte så bra, orden kan få oss närmare varandra och skapa avstånd, skrivna ord stannar kvar men också det sagda kan ringa länge i öronen, orden hjälper mig att förstå när begriplighet är det som tröstar, orden hjälper mig att förbli novis när det är det som tröstar, orden lägger sig på tungan och vilar ibland, klibbar fast och kommer ut i fel ordning med fel tonfall, når inte fram, andra gånger blir det flow, flöde, som ett rinnande vatten, orden ligger nära hjärtat i en liten ask som jag kan öppna och stänga men den går alltid att fylla på, där finns oändligt med utrymme, som rymden, ett rum

Alva Uddenberg

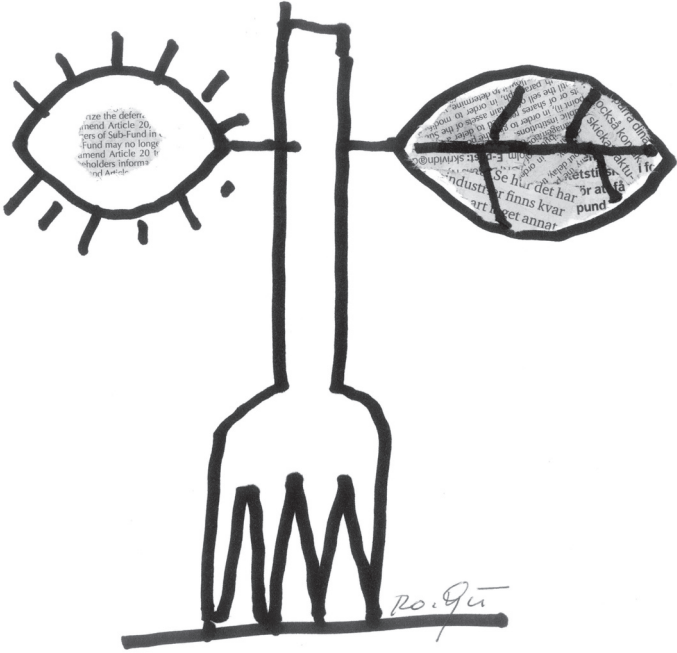
Jag gick gemensamt
med den andre;
som var snäll.
– Låt mig gå! hördes
och vi var ensamma.

Per Nilsson

Tidningarnas prassel
i samma tonart
som asplövens rassel

stammar från samma källa
stämda i samma stamgaffel

Hans Eric Jarnbo

Rolf Güntert

Horas

Amargas
Horas de besos
Suspiros
Horas
Tuyas
Mías
Presente
Un pelo
Ausente
Tu suspiro.
Al amanecer.
Tu mirada.

José H. Romero

Sorg, jag vet att du är vaken
du blåser mig andlös i bitar
du fiskar efter napp i ögon som redan tömt
havet på tårar
du trampar på känslor
du vet inte hur det är, du vet inte hur det är
men du kan inte skada mig nu
för älskling, jag vet att du sover

Josefine Nilsson

Meddelande om stålkonstruktioner i höghus

Vi längtar tillsammans.
Ditt hår, i ljuset från fönstret
ger mer ro än tio Sobril vid behov.

När du har åkt, måste jag ut och möta en vind.
Tar tunnelbanan till Zinkensdamm,
går in på Elektriska Svea.
Sen äger jag ett nytt lysrör och en ny glimttändare.
Fortsätter till Apoteket Enhörningen,
hämtar Efexor, Mallorol och Propavan.

Nyss längtade vi tillsammans.
Dina ögon, på andra sidan bordet.
Explosionen gav livet all mening.
Dina läppar berusar ännu.

Tio års depression kan minska framloberna
och något som heter hippocampus,
läser jag i Apotekets kundtidning.
Försöker hålla depressionen stången
med Efexor och den där glimttändaren,
måste känna, för att tänka, för att handla.

Det går inte att få ljus
i armaturen över diskbänken.
Men skyll inte på någon konstruktion.
Skyll på något, som heter drosseln,
en pryl som helt säkert är utbränd efter tio år.
Det insåg kvinnan på Elektriska Svea.
Eller var det kvinnan på Apoteket?

Jan-Ewert Strömbäck

ur Limerickaden

En dadelgrossist ifrån Jemen
lägger tonvikten på sista e, men
han är – påstår jag –
ett lokalt undantag,
för man säger ju Jemen i gemen.

*

En lärd astronom ifrån Ed
om solståndet visste besked.
– Solen börjar sin ban
under Sjögrens altan
och bak Åkerbloms dass går den ned!

*

En brädstaplar-lärling från Glava,
i brädgår'n är inget att hava.
Han är styv i galopp,
och i skritt är han topp,
men är fanen så dålig att trava.

*

En hög mandarin i Hu-Lin
blev kär i en blodapelsin.
Men hans stora passion,
var en liten citron,
och hans Darling var en Clementine!

Curt O Wallerud

Kärlek

Om Gud är kärlek
Och kärlek är sex
Så begriper jag ingenting

Om kärlek är poesi
Och kärlek är romaner
Då är kärlek publikation

Om kärlek är vänskap
Och kärlek är trofasthet
då begriper jag lite

Om kärlek är fred
Och kärlek är frid
Då är det intressant

Om kärlek är respekt
Och kärlek är ärlighet
Då är jag med

Om kärlek är en dröm
Och kärlek kostar pengar
Då kan det kvitta

Om kärlek inte finns
Och kärlek är fantasi
Då gör vi nåt annat

Jan-Eje Ferling

Främling (غريبه)

Främling, dina ögon har snärjt mig.
Se på mig!
Främling, jag älskar din blick.
Jag kommer från kärlekens land.
Länge besläktad med värme och vänskap.
Jag är gjord av lera och vind.
Du har skapats av ädelstenar
du har gett mig ett nytt liv.
Mitt land fick plötsligt hjärtsvikt
kärleken avsåde sitt släktskap till mig,
fast jag godtog det ej.
Jag höll i det med all min styrka
och tog det till ditt land, främling.
Du har låtit mig vattna min kärlek
du har låtit min kärlek växa i ditt land.
Du är ej längre för mig en främling
du är min nya landsman.
Du är svensk och jag är nysvensk.
Jag är stolt över dig när du låter mig
bo hemma hos dig.

*Ur Himlen har inga gränser (2006)
Den flygande poeten, Akram Monfared Arya*

Kärleksbrev

Att frilägga det inre dramat
det är vad det handlar om
att skriva vackra rader
som inte behöver smyckas ut

Livsmysteriet är generöst
mot oss sökare
det finns alltid mer
att söka

Jag är allergisk mot poesi
som inte kan gå ner till Konsum
och köpa mat
utan smink

Är det kärlek
är den substantiell
ifrågasätt mig gärna
bara du besvarar mina brev

Andreas Björsten

Morbror

Han vill ha flickan
inte mamman

Han vill leka

Små flickor hoppar i sängen
– Morbror har större snopp
än pappa!
Små flickor vajar
som randiga vimplar

Morbror vill leka

Han gillar deras
sparrisliknande kroppar
och kalla små fötter
som isbitar
i sängen

Han vill inte penetrera
sin fru

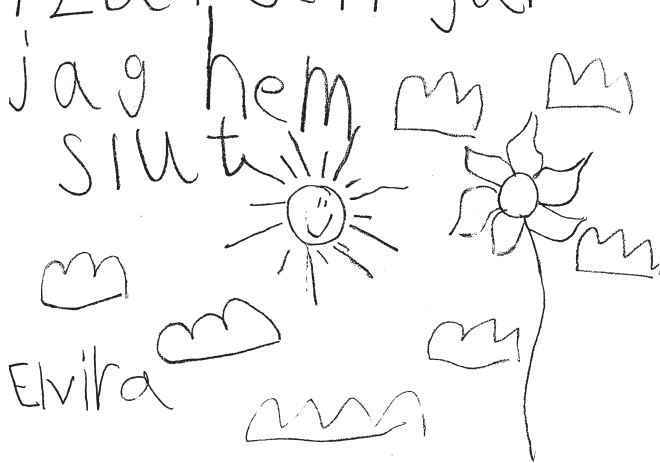
Eleonora Lutbander

Havets känsla

Var inte rädd,
för havet har sitt liv
Hoppa in och känn
hans våta
och glittrande rock,
som är instängd med
fiskar och andra stjärnor.

Emma Alexandra Luthander

jag är 7 år de är
kollt snart fyllet
jag är då är jag
går här jag är
går då går jag i
2an de är kollt
12an sen går

Elvira

Elvira Linbult

De två tornen

11 september

Det var en helt vanlig dag
En morgon då arbetets plikt kallade
män och kvinnor att ta hiss till höga
våningsplan.
Då på 80 de våningen, – som en projektil
av människor störtade in – därefter en
skakning och ett eldhav.
På marken förstockade strupar,
i tornet skrik och vädjanden,
hopplöshetens val av död i eld
eller dödshopp

Då på den 55 te våningen
ett passagerarplan, – någons
sista hälsning, – och sen slut
Eldhav tystar människoljud.
Trappor långa som mil.
Då en evighet senare,– faller
tornen av sin egen tyngd och hetta.
Allt detta för några få mäns
iskalla plan för ett högre
andligt ändamål.

Ulf Helsing

Mall

Mall mall mall mall, mall mall mall mall.

Mallig

Tysthet...

Mitt hjärtas slag,
din andhämtning...
Skynda ej att vakna
Denna vackra dag
och verklighet avvaktar
Låt mig betrakta dig!
Låt mig insupa dina ansiktsdrag,
Låt memorera dig,
Och låt intrycket spänna in i mig!

Bryuzgina Oksana

Nymaa kallas min ålder...

Jag ser dig från sedan
Ögonfransarna flaxar som svalans vingar
Rodnar färgen på dina läppar
Precis som blommans blad

Håret ditt är som kolsvart
Ordet ditt låter som silver

Koppar-tiden
Försvinner ändrat till guld,
Och lämnar ledsen melodi men
Uppmanar att leva

Lystrig, älskar jag
Detta liv
Förtjust i att drunkna
Djupt i dina svarta ögon
Fråga inte om min ålder
Åldern min kallas som Nymaa
Jag är slav förälskelse, vilket
Har melodisk låt som en sång

Dan Nymaa

Under svensk himmel

Under svensk himmel
Har jag gråtit och skrattat

Under svensk himmel
Har vi mötts och skiljts

Under svensk himmel
Kände jag mig
Förhoppningsfull och lycklig

Under svensk himmel
Lämnade jag min ungdom

Under svensk himmel
Längtar jag efter mitt hemland

Under svensk himmel
Kände mitt hjärta vakna
Mjukna och hårdna

Enkbtuya Lindholm Banzragcb

Jag vill pressa in dig i ett hörn

få dig att
tappa balansen,
igen.

Du är så vacker när du gråter,
då du släpper taget om dig själv.

Som när jag utan att tala,
läste frågan i dina ögon

Skrev svaret,
med mina naglar på din rygg

Med slutna ögon såg vi varandra,
genom våra fingertoppar.

Nu är du på avigsidan,
av närheten.

Ewa Åkerlind

Kontrast

Beskyddad av solnedgångens gyllene prakt,
en vandrande tvättar sin dag i längtan.
Värme kysser spruckna löv, ledsen mark.
För en stund

Den försvinner snart, kärleken
Går inte att
Fånga

Bara spara.
Bara fylla
En tom plats i hjärtat

Bland kala rum
Fulla av längtan, tomma på verklighet

Badar i ett sken av lycka
Försöker lukta
Smaka på ljuset

Amanda Åkerlind

Hösten sjunger nu
Med vinden i par
Senhöstvals spelar de
Fallna röd – gula bladen
Från kastanjen och aspen
Glider i i luften
I höstvinden valsens takt...
När Pålsundets klara vatten
Miste sista solens strålar
Vi...
Alltså lite äldre folket
Kallas detta höstens piruetter
Den mörka frostdansen...

Teddy Trela / tre76 /

Birkenou

gravt rostad pansar
gjutjärnsfossil
stumt fjättrad av tiden

vaknar upp växelvarm
snett bakom
i utkanten
som en dåre

smeker med kärlek
hoppas på en ton
med rester av liv
i askan
tanken att liv tar sin tid
värmer sakta

Agust

Poeten Muhammed

Jag sade: Ack, min vän
har ålderdomen gjort dig trött?
Så att du öppnat vår smärtas väskor
eller har kvinnorna samlats för att
Kasta dig i de anklagades bur?
Allt mellan oss en tråd ...
vare sig vi gick ner till floden eller
Nattetid på Leilas bro.
Två vägar finns:
Den ena leder till smärta
Den andra till främlingskap

*

Ack , flod
Jag älskar dig som du är
Det finns inget avstånd mellan oss
Här är jag, och varje gång jag längtar efter dig
blir jag rörd av ett viskande samtal och en blyg röst.

Mahmoud B. Attiyah

det krävs
mycken ödmjukhet
för att erkänna
sin betydelse

Åsa Freij

Kluset

Någonstans mellan dig och mig
finns det numer ett hål.

Ett glapp.

En gapande tandläkarskräck. Så känns vi.

Ett värjande från borrhål och inspekterande ögon.

– Hur är det med erat hål egentligen?

Förmodligen förjävligt.

Men jag hävdar

Fortfarande den talande nyfikenheten.

Vi sprider känslor kring oss,
som godispapper i mysbiomörkret,
Sockerportioner i papper och plast.

Och jag undrar, vad gör vi nu då?
Ståendes i varsin vattenpöl med trötta fötter.
Sätter vi oss ner och resonerar
får vi räkna med blöt bakdel.
Så ska vi gå åt varsitt håll och aldrig tänka något mer.
Eller stå kvar.

På varsin sida utan kontakt även om vi hela tiden söker.
Med känsliga snigelspröt.
Långsamma men trevande trådar av kommunikation.
Tyst men närvarande.
Fast vi förbjöd.
Jag söker.
Försöker blunda.

Förklaringens vägskäl är en plats dit vi är på väg ändå.
Du, på din väg med tron på Gud som främsta vägvisare.
Jag med spretiga tankar och till tre fjärdedelar övertygad
om att det inte är ett avslut ändå.

Men jag kan ha fel. Jag har haft fel förr.
Som häromdagen när jag trodde jag skulle säga Nja.
Du sa nej.
Kluset.
Som en stor melon i två bitar.
Med salt på.

Bitterheten är bortflugen
och så det här hålet besvärande nog att bry sig om.
Så jag står kvar och bryr mig om oss och hålet.

Trötta fötter.
Blöt bak.
Tandläkarskräck.
Ett hål.
Allt är kluset, någonstans mellan dig och mig.

Mattias Pettersson

Svarta hål

Jag har alltid varit rädd för att gå till tandläkaren. I alla fall när det gäller att fylla hål. Hål är ju inte bra det är något man inte vill ha. När jag ser något som är så bra att det gör ont känner jag att allting inte är komplett, men var det verkligen något som gick snett. Nja, det kan man inte påstå direkt, men när det gråa, bråda utsagda förblir utsagt börjar det sakta men säkert hämma och fördämma den som inte får bli hörd eller känna sig berörd i något.

Jag säger att alla har sin sorg, men man kan göra något bra eller dåligt av den. Att fastna i ett grått tidevarv där arv börjar imiteras och utvecklingen stagnerat där ska ni få min diktsamling signerad. Oj, oj, oj kan man tycka, men det är faktiskt en väg till lycka.

Men ibland kan det göra lite ont i bröstet och det enda plåstret som fungerar är att uttrycka sig i kultur. Det är ju lätt att bli tvär och sur och det är ju lättare att tänka i moll än i dur. Fast det här med hål tycker ingen om och när det får än att känna sig tvärt om mot vad man borde så undrar man vad man gjorde.

När hål botas med skål, alkohol och vrål tål man fråga om det inte kan tändas en låga hos alla med hål för att det inte ska snålas med empati.

Karius och Baktus mellan ros och en kaktus finns det alltid hål. Med nål och tråd går det inte alltid att laga det är bara att beklaga, men i brustna hjärtan där finns det inget som lindrar smärtan. Det är bara att doppa pennan i svärtan och skriva sig till lättnad även om det inte finns någon mättnad.

Hål i strumpor och hål i skor de vet alltid precis var de bor. De snor ens tankar och koncentration och det ända som hjälper är det andra könets attraktion. I hål finns ingen mättnad eller lättnad bara en klättrande tystnad tills allting är helt tyst. Det är inte schyst och rättvist att hål ska få utgöra en människas varande där man får ställa sig beklagande: Det där var mitt hål och inte jag!

David Jemsby

Blandband

Jag skulle vilja ge dig ett blandband
Men du får en Spotify-lista
Det är inte lika sextigt
Eller hur?

Blandband 2

Och dessutom har ingen kassettband nuförtiden
Jag skulle nog inte veta hur man gör
Ändå

Blandband 3

Så jag gör ett mellanting
En CD med favoritlåtar
För musik ska du ha

Blandband 4

Det är inte så många som gör blandband
Nu
Var det ens det
Då?

Blandband 5

»On a more serious note»
Jag kan säkert göra
Tusen blandband
Till dig och andra
Men inget så bra
Som det här

Blandband 6

Om jag skulle kunna avslöja
Vad som fick mig att göra det åt dig
Vilken låtlista och så vidare
Etcetera
Det vore
Inge kul

Blandband 7

För det här är inte som på film
Det här är ju ...
Vad heter det nu igen ...
Livet

Blandband 8

Så jag smyger hem till dig
En Romeo och Juliahistoria egentligen
Smyger ner en bland-CD i ditt brevinkast
Sen går jag

Arvid Svenske

Gondol – det var en gång en bok – en vän

(reflektion kring »Kaneltimmen» av Jane Moren)

Att möta en människa, någon annan än sig själv
När boken och läsaren precis blivit vänner
Skillsmässa – tvungenheten att bryta upp
Ibland inget annat val än att gå skilda vägar
som med »Kicki och Lasse» av Peter Khilgård
som lämnats på ett säte på en buss mot evighetens tempel

En god bok – en Gondol till människans inre
Ger nya fina omtagningar vid frukostbordet
på resan, en läseorgie i sänghalmen
Bokvännen en fia åminnelse av
en god relation till läsaren
uppdatering av självinsikt

Den sanna bilden av verkligheten
den när en människas ansikte speglas
rent konkret i en spegel
Man kunde tänka sig att ljuset
speglar mörkret och mörkret ljus
som i ett negativ

En bok som speglar tiden
Som är. Som var. Som komma skall
»Kaneltimmen» försöker inte
möta förväntade intressen
Nyfiket trevar den fram mot en nyanserad sanning
utelämnande förutsägbarhet och intetsägande

En berättelse om allt som hållits hemligt
erfarenheter av andras själv som någon mött
viskande sanningar om andras jag som förnekats

lögner som andra svept in sig själva i
Vaskas där, mitt i allt, fram ordformler ingen prövat

Kaneltimmen en skumraskig tid på dygnet
som talar öppet om vägen till ens eget och andras hjärta
Smeksamt guidande till möten med
egna brister och tillkortakommanden
ger upprättelse lindrar våndan
över alla måste vi möta ålderdomen

Gondol – det var en gång en bok – en vän
som vände sig om för att pröva något nytt
som gav insikten om att det nya
inte alltid finns där framför
utan visar sig vara något
nyss lämnat efter en på vägen

Eva Åberg

Bofors

Tillägnet en lokförare som vägrat köra kanoner till Göteborg

En långsträckt stad i skogen.

Vackra trädgårdar med hallon och rosor.

Anders behandlar det rinnande stålet med van hand. Det gnistrar och sprakar runt honom.

Som många här är han född i en kristen familj. Både församlingen och jobbet har gått i arv. Han känner sig nöjd med livet.

Ser fram emot de sista stationerna i livet:

Pensionen och himmelriket.

Han har allrid givit den tionde till församlingen. Sonen jobbar här och är också med i församlingen. Så underbart att vara frälst!

Under väsandet från stålet, sjunger han:

»Han är likadan i dag, frälser ännu många syndare.

Långt, långt borta förbannades han av – en kvinna.

Hon skulle hämta vatten, medan maken grävde.

Bofors hade talat:

Hon försöker plocka samman mannens lik.

Hjärnan hade runnit ut, barnen hade förvandlats till blodiga klumpar.

Omöjligt att se vem som var vem.

Hon gråter hysteriskt, sedan stilla.

Typiskt att de skjuter på oss civila, vi kan inte skjuta tillbaka.

Hon vänder blicken mot skyn och skriker:

Jag förbannar den som sköt och den som tillverkade kanonen. De måste ha varit enkla, fattiga män som min man eller mina bröder.

Era förbannade, förrädare mot er klass!

Jag skall tala om för er att ni mördade hela min familj.

Grannarna hjälpte henne med begravningen.

Men de skakade på huvudet då hon skulle finna mördarna.

En vacker kvinna har alltid vissa möjligheter.

Hon fick jobb här och var och en lift till nästa stad. Vissa

saker som hon måste göra skämdes hon för. Men hon drevs av en stark lidelse;

Att göra det lilla hon kunde för att stoppa krigets vansinne.

Hon tog sig svart över gränsen.

Talade och talade med soldater.

Då hon hittade den rätta sa han:

Jag måste lyda order.

Fel skrek hon:

Ni kommer att förinta hela mänskligheten genom att lyda

order! Av soldaterna fick hon reda på mycket om kanonen.

Hon blev bjuden på mat och lovad äktenskap. Flygresa och

visum var otänkbart.

På olika sätt tog hon sig till nästa stad och smög över gränserna. Genom ett kallt och främmande Europa.

Frusen och svulten var hon äntligen i Bofors.

Ett hotell fordrade inte förskottsbetalning.

Efter hennes erfarenheter var det inte svårt att lura sig in på fabriken. Hon letade länge, äntligen fann hon gjuteriet och Anders.

Hon såg på honom med flammande ögon och sade:

»Du har mördat hela min familj.»

»Jag, stammade Anders, jag skulle inte ens kunna döda en fluga.» Sedan stod hon tyst och såg på honom.

Anders kände sig besvärad och gick till basen,

Som larmade vakter vilka kastade ut henne.

Anders kände hennes ögon brinna inom honom och gick till pastorn. »Du behöver inte oroa dig, regering och riksdag har ansvaret.»

»Men det är hemskt att dom använder kanonerna,

Vad skulle Jesus säga?»

»Vet inte, men Paulus sade att man skall lyda sin överhet, gör det och be till Jesus, så kommer du inte att ha några bekymmer.»

Inge Oskarsson

ut ur dimman

kommer utstapplande ur dimman
och vet att varje minut kommer
kännas som flera timmar

har lärt mig springa
men aldrig att gå

har skaffat mig vingar
två
stycken

malättna visserligen
begagnade
från en loppmarknad

men ändå vingar

bättre än inga
alls

har en snara kring min hals
ett koppel

och jag vet att du tror
att det är jag som har satt det där

kanske
jag minns inte

det spelar ingen roll
inte längre

jag tror

eller vill
i alla fall tro
att snaran
är en gloria

som bara råkat
halka ner

en liten bit...

Staffan Welroos

Visa till Evert Taube

Är du poet, så gyckla ej med orden,
men bruka folkligt språk i dina dikter!

Evert Taube.

Åh, Evert Taube, vilken lycka att du kom tillbaka
ifrån din himmel, att gästa mitt trevliga kök!
Dricka mitt kaffe, till guldgul sockerkaka
Kanske jag bjuda får, en liten kaffegök?

Åh, Evert Taube, vilken lycka, att höra dig stämma
Gitarren, och bjuda på sånger om Sjösala vår!
Här, i mitt hus ska du känna dig riktigt som hemma.
Trots bistraste vinter, blir sommar ändå där du står!

Men, Evert Taube, – det var bara en dröm, som jag
drömde,
En tidig morgon, när ännu var mörkare och kallt!
Minnet av denna i verserna ovan jag gömde ...
Saltstänkta klippor och blommande ängar –
Du sjungit om allt !

Esther Callmer

Cour des miracles

Till Shakti

Jag
trodde
att
allt
var
förlorat.
Men
då dök
du upp
och
oansenlig,
klädd i säck
och aska
som en tiggerska,
utan att
påkalla deras
uppmärksamhet,
tog du ett
steg i
taget
på schackbrädet,
tog dig förbi
alla rovgiriga
löpare, hästar
och torn,
och förvandlades
plötsligt
till
en segrare,
till
en
drottning.

Per-Magnus Eliaeson

En föreställning

Det föreföll så avsiktslöst, mamma,
när de kom in här i palatset

Blomblad över trappan marmorpelare
Högt ovanför oss krackeleade änglar
I taket svävar nu en helt annan himmel
för att de vill brinna, mamma,
eller blöda i en avundsvärd extas

Mitt medvetande är ett hus, mamma,
Vita väggar och de vill att någon ska bestämma
De vill allt det förbjudna, mamma, allt vi inte säger
allt det vi inte talat om
De föredrar samma bittra sånger som jag

I parken där jag en gång har lekt, mamma,
Spelar elektriska harpor och det finns murar
murar av skräck
Det vet att jag är lika naken som de under samma
förklädnad
De går omkring i svala bilder under mörka träd
Jag har gjort som du sa, mamma,

De vill bli tillfredställda lidande, plågade, mamma,
Deras ögon är ogenomträngliga
Mitt medvetande är oftast genomskinliga som glas
Blott, mamma, eller som en trång springa
Jag åträdde dem allihop bakom mitt stenansikte
De skrattade sorgset
Någon viskade att festens herre hade outgrundlig makt
Att han ständigt återkom, ett hopp, en illusion

Kurt Gösta Tärnlund

Tiden

Tiden går sin gilla gång.
Sommartid – blir vintertid.
Ljusets tid – övergår i mörkrets.
Kan otåliga tider en gång bli – gyllene tider?
Ska den stressade med konstant ont om tid
en dag få gott om tid?
Är det sant, att du glömmer sorgen – med tiden,
ty tiden läker alla sår?
Att gå i väntans tider – på vad?
Ett nyfött barn – eller ett bättre liv
Vi vill ha kortare arbetstid –
för att få mer fritid.
Men tar vi då vara på tiden –
och nyttjar den på rätt sätt?
Låt oss ge våra medmänniskor mer tid och omtanke
och öppna våra sinnen för naturens under
ty vi vet inte hur lång tid vi har kvar på jorden
och när vår tid är slut

Britt-Marie Lind

I grunden är vi alla hattifnattar
Längtar bort
Vet inte vart
Stirrar envist mot horisonten

Vi längtar
Till långt borta
de fantastiska äventyren
de andra hittat
Medan vi var rädda att bli valda sist
På skolgymnastiken

Vi söker i cirkel
Om varandra
hastar
Februar
Ilar
På livets väg
mot målet

Egentligen var vi ämnade för något som är mycket större
Fanfarer och triumfer
Exalterade ögonblick
Att berätta för barnbarnen
Och deras stora ögon

Det är orättvist att vi inte hittar det vi söker
När vi letar överallt
och skyndar
hoppas över plinten
och försöker allra allra bäst

Förbannat orättvist är det
Att livet pågår någon annanstans
Och att ingen ber oss vara med och leka
Vi hattifnattar viftar ursinnigt med tassarna mot skyn
Och hotar med att sluta andas

Sara Lidblom

Nike från hossmo dike

(till minne av segergudinnan från Euvredike)

Tillägnad Gunilla Wiola Hogersson

Nike från Hossmo dike
låg med vingarna i lersörja
armarna utfällda
Förnedring intet
Vart allt
Smärtan var borta
Glädjen hoppade upp & ned
i hennes bröst
Ty diket var hennes tröst
När hon vaknade
var vingarna torkade
och hon flög upp i himlen

Svante Helmers

Två är mer än en

Två är mer än en
Två värmer varann
Två dubblar en spänn
Två som talar med varann

Två kan lära känna varann
Två kan sätta hjärtan i brand
Tre är inget fel
Eller fyra för all del

Men är två karriärmänniskor
Som Reinfelt och Filippa
(Snälla! Snälla! Låt oss slippa!)
Väl tio gånger mer värda
än många andra människor?!!

Mammon har tagit över
Svininfluensan grasserar på hög nivå
Framgång och snabba klöver
Som knäböjer på tå för nästa nivå

Ett samhälle av idoga arbetsslavar
Med misären som stup nära intill
Ond tillväxt och en skattelättnad till
Så grävs våra barns förtidiga gravar

Två klarar sig bättre än en
Blir vi många kan vi trotsa regeringen
Låt dom inte göra oss till fattighjon
Blir vi en miljon faller deras tron

Vi får inte ta deras överklassförakt
Deras kyliga lögner och smarta kalkyler
Avsätt mumierna – upplös deras destruktiva makt
Klä av dom tills inget längre skyler
att dom sysslar med människoslakt!

Claes Fredelius

Era barndomsår

När jag kom hem
efter jobbet
var det nära till
sovrumsdörren
och jag hörde sorlet från
upptagna människor
i lägenhetens innandöme

Det kunde vara leksaks tåget
som gick på räls i vardagsrummet
eller de elektriska bilarna
som också gick på räls i vardagsrummet
eller pappan bakandes i köket
med storögda grannbarn utan pappor
som publik
pirogerna
eller de små köttfyllda knytena
som kokade i grytan
eller datan
som då var en bristvara
påslagen i det ombonade
rödaktiga lampskenet
i pojkrummet

Med huvudena tätt ihop
upplevde ni
åren

då jag trygg kunde dra mig tillbaka
och vara viss om
att en stunds vila före middagen
efter jobbet
inte skulle skada någon

Livet flöt på
fyllt av äventyr

Goethe-sportfåne?

Över alla banor löps lopp.
Över alla ribbor görs hopp.
Publiken på läktarn är tyst.
Det hörs ej ett endaste knyst
Ribban-den faller just nu
Vänta! Snart faller ock du.

Jan von Hofsten

Jag har fått en känsla av tomhet
En tomhet med en känsla
Jag stannar upp, ser mig som avfärdad
Avknoppad
Svävande sakta men utan tvekan
På väg mot en jord
En sådd i vila
I väntan ett smärtsamt tillstånd en känsla
Så fylld med hopp och fördärv
Med en känsla i ett tomrum i ett hav av en känsla.

L-E B. Wall

sadelhorizon

vad är det som
blåser rymden?
allt snabbare bortom
livets ballong – skröpliga
öden

ett barn inom mig
vandrar i dalaskogarna
fullmåne leker på barmark
skjutna vargar viskar

det är svårt att leva
när universum spricker
och jag ser inte mörker –
men ylandet lovar
alltets slut

Raimo Sillanpää

Kylmään maahan

Kylmään maahan me sinut laskimme, lapseni,
kylmään ja mustaan maahan.
Hautausmaan männyt itkivät puolestamme,
nyökkäilivät osanottavasti.
Lumiräntäiset kyyneleet taivaasta
olkapäillemme laskeutuivat,
kastellen pienen valkean arkkusi kannen.

Kylmään maahan, lapseni,
sinut laskimme
hyisenä joulukuun aamuna

Keijo Winstén

Meditation över den blå vågen

Den blå vågen höjer sig
högt över de skummande
åsarna av vita pärlor.

Står som ett bloss
mitt i vattnet.

Där lyser den och lyser.

Den blå vågen
kan riva till sig stören,
kvisten, spjutet,
kan slunga dem långt ut
i skummet och bruset
när den är färdig med dem.

Den blå vågen
kan rulla mjukt i dyningar
som små sidenkuddar
med fina, ristade broderier på.
Kan gunga skeppen som i en vagga
bevarar och
välsignar dem
tills de är på väg i hamn.

Den blå vågen
speglar sig i templets fönster
därinne lyser det
där flammar värmen

Den blå vågen slungar sig mot fönstret
i ett stort mjukt kast
rinner fram, flyter in
i templet i en väldig vårflod.

Katarina Wallin

Livets Magi

Blott ett ögonblick, ett skrik
Du är född
Vad du förväntas göra, logik i livets metodik

Leva för att lära, ge, älska
Varje minut, varje sekund i varandets skede

Platon, Darwin, Konfucius, bibeln
Ingen du känner till
Bödelns ögon vill dig åt
De når ändå inte i dödens och livets skugga
vandrande varje dag
en seger kommer till din fördel
delar i tusen bitar – ödets pöbel

Ljuset är klart i ditt liv
Harmoni, kärlek blir ditt giv

Katarina Billebro

Tunteiden taivaat

Myös meitä vanhoja haluttaa,
tunteiden taivaita tavoittaa.
käsi hellästi silittää pintaa,
etsii partnerin riippuvaa rintaa.
opitut konstit vuosien takaa,
nautinnon saattaa vieläkin jakaa.

Unohtuu vaivat ja liikakilot,
esiin pursuaa uinuneet ilot.
Vartalot liikkuvat varovasti,
eivätkä taivu kaarelle asti.
Tunteesta aktissa tärkein on tullut,
enää ei heiluta niin kuin hullut.

Huokaus rinnasta kohoaa ihan,
paljon on tyyntynyt polte lihan.
Hyvä on kuitenkin yhdessä meillä,
vanhoina vaeltaa rakkauden teillä.
Painaa povelleen pään armaan,
otsalta kaljun, niskasta harmaan.

Seija Silvenmoinen

Jag är

JAG ÄR Andetaget, Hjärtslaget och din Själs Sinnen.

JAG ÄR ingenstans, ändå ÄR JAG överallt.

Jag har inga gränser, ändå ÄR JAG begränsad.

Jag har ingen form, ändå kan jag ta vilken form som helst.

JAG ÄR fri, ändå ÄR JAG bunden.

I mig finns ingenting, i mig finns allt.

JAG ÄR inte tid, JAG ÄR tidlös.

Jag har all tid i världen, ändå säger jag; det finns ingen tid.

Allting är, och så är det.

Inga frågor, inga svar.

Många frågor, ett svar.

En Fråga behöver inget svar.

Inom din Själ, ÄR JAG.

Varje själ ÄR JAG.

Det finns ingen separation, så länge som det finns enhet.

Före dig med mig och du kommer att bli tidlös och
obegränsad.

Före dig med Dig Själ.

Var den du är och tillåt dig själv att vara Mig.

JAG ÄR tidvattnet likaväl som månen.

JAG ÄR vågorna likaväl som stormen.

JAG ÄR solskenet likaväl som natten.

JAG ÄR Kärleken som flödar från ditt hjärta.

JAG ÄR tårarna som kommer från din sorg.

JAG ÄR ilskan som slår gnistor i ditt huvud.

JAG ÄR glädjen som bubblar i din mage.

JAG ÄR dina förväntningars besvikelse.

JAG ÄR ångesten från igår.
JAG ÄR morgondagens hopp.

Du har ditt val:
acceptera mig eller inte

Maia Zelenita

Mona Lisa Light – October Toscana

Kistalight på vift i San Gimignano
besöker Galleria d'Arte Contemporaneo
skådar ut bland medeltida torn
a la Manhattan skyline
som vanligt en aning vilse
– svängde höger
en gammal pilgrimsväg
på vår färd mot Siena.

Leendet i dörröppningen
i den smala gränden!
Något bekant, en ton – en känsla?
Ett tilltal genom seklerna eller bara
klanger från några vackra terziner!

*Han var från Tours och rensar ut med fastan
Bolsenas ål och vinet från Vernaccia. Dante*

Några flaskor vitt Vernaccia,
en specialité från orten
inhandlade av en leende Lisa Gherardini
Principessa i grändens butik
med ett korpsvart hår
Da Vinci kunde ha målat.

Mixen av modernitet och medeltid
så självklar på Galleria d'Arte Contemporaneo.

*But Mona Lisa musta had the highway blues
You can tell by the way she smile Bob*

No... no mer ett skratt som klingar
likt en sång av kvinnoklackar
genom seklerna i den smala gränden
på vår pilgrimsväg till Siena.

Tommy Sjöberg

Allt kommer att bli bra igen

Fortsätter att vandra
genom livet
Fortsätter att sjunga
livets sånger
Alla skådespelare dansar omkring

Mosaik

Hemligheterna är många, många. Vågar jag lita på min intuition efter allt som har hänt?

Minnena kommer och går – likt spöken som har svårt att uppnå frid.

Båten far ut från hamnen. Glömde sparka i de guldfärgade höstlöven i år. Men det gör ingenting. Min ständiga replik: »det gör ingenting». Och förlåtelse för ju oss människor vidare. Att förlåta sig själv och alla andra.

Dimman ... Här syns varken himmel eller havets horisont. Allt är i grått.

Jag vet att ljuset finns. Jag vet att allt kommer att bli bra igen. Detta får mig att aldrig ge upp, och att säga: »det är bra att vara snäll»

Vet att det vi ger får vi tillbaka, jag – liksom alla andra. Tänk om — alla visste det...

Somligt kan vi endast lära genom erfarenhet. Trallar på Edit Piafs »jag ångrar ingenting» – och önskar att jag aldrig någonsin hade gjort någon människa illa – och aldrig någonsin kommer att göra någon eller något ont. Det går inte att spela tillbaka tiden. Det går inte ens att säga förlåt

till alla jag vill be om förlåtelse. Så jag fortsätter att sjunga högt — på franska »jag ångrar ingenting».

Går in för att skapa konstruktivt nu – och att hela allt, lysa upp allt. Och när tårarna faller – får de svalka det brända barnet inom.

Och inspirerad av en annan Edit, en Södergran, tänker jag att jag är ljus, går på ljus och vet inget annat än ljus. Och solen och vattnet får ju allt i jorden att växa.

Maja Didriksson

I grå november
för vår tröst och uppmuntran
vi tänder ljusen

Mari Engquist

Resan

Vi bör hålla i minnet, att resan pågår just nu.

Du o jag är några av resenärerna på denna resa.

Just nu reser vi tillsammans – en bit – lång eller kort?

Inget vi vet, det är bara att åka med ... och göra det bästa av tiden som medresenärer – eller?

Ska jag hoppa av, går det? Eller kan man byta färdmedel eller kanske rutt?

En del säger, att rutt kan du byta, det väljer du själv minsann och får ta ditt eget ansvar!

Färdmedel — nja därom är det osäkert.

Att hoppa av — nej! Nej! det är inte att tänka på, hoppa av?

Du kanske frågar — varför ? Varför reser vi tillsammans, var är du på väg? och jag? Ska vi till samma ställe?

Tar våra resor slut på samma plats? I samma tid?

Många frågor innebär denna vår

LIVSRESA

Elisabeth Gustafsson

Centrallyrisk status på Facebook: Karl Johan Rahm har värk i sina Uppsatserna, klåda i sina Översättningarna, en uppsyn av förskingrad ungdom samt tvättid, inte missa Den också, min milde Drasut. Värken och klådan är rent fysisk (i den samhällskropp som bor i själen). Så sant som det står broderat på en bonad: En vacker dag finns allt. En katt som jagar rådjur finns redan idag. Katten heter Taxi och äger Örnberg. Igår stoppade han buss 161. Hundratals blåa katter, helt vanliga raketer eller kanske ovanligt feta, nordkoreanska missiler? Tyget kommer i vilket fall från ett Korea, och det är Konglige Skräddaren på Söta Gurkgatan i Phnom Penh som har sytt min skjorta. *No further comments*, kära Gymnasister. Karl Johan Rahm äter frukost klockan 12 (på natten), studerar långsamt (men slarvigt). Förhållningsmekanismerna kickstartar, hal som en oljad blix, än hit, än dit, och än slant han ned i diket, det är en landvinning. Karl Johan Rahm konstaterar sakligt att Ingen har städad här hemma på länge, och Ingen är förstas jag, men för att städa måste man ju vara Någon, så Ingen bara sitter här med sitt te och croissanterna som smular och konstaterar sakligt att... o.s.v. En Kollegan avbryter: vi borde ha en Tråkpolicy. Ja, vilken bra ide, så att vi vet precis vad vi ska ta oss till när det blir trist! Men jag hörde visst fel. Hon menade Drogpolicy. Jo jo. Karl Johan Rahm vet ändå inte skillnaden mellan Resultatenheten och Kostnadsenheten. Han tror man bör veta det när man är 42 år. Skillnaden är endast fonetisk, tippas Grannkvinna, 37 år. Lägg av, sluta sänka min skatt nu!, säger jag, och AM svarar: De är inte dumma i Regeringen. De är elaka. Det var barnsligt sagt, enligt H. Hejåhå, är det dumt att vara barn, eller som? Lägg ägg då. Stick å brinn! Så där hålls det på. Innan vi kommer till Sakerna: Pomolog! Det drömde jag att jag var natten till idag, och sedan dess har jag känt mig påförande pomologisk. Det är något narkotiskt över dofterna, kvinnorna, äppelträden, nu när färgerna är fullfjädrade, formerna sensuellt avväpnade, avrundade, avslutade och hela. Det var det hela.

Karl Johan Rahm

Min pappas hand
    ligger tung
    runt min nacke
stor varm tryckande

Vi har samma mönster
på handens insida
    och ögonen

Jag är en utväxt
    på hans själ
Han hör när jag gnyr
    i sömnen
Ser mig i sin spegelbild
    Säger:
    – Jag lever så mycket för dig
jag svarar:
    – Du lever i mig
vi andas likadant

Kristina Englund

Ingenting

Mamma säger att dom sagt att du såg lycklig ut
och att du skulle ha varit glad om du vetat om blåbären
»Pappa som tyckte så mycket om
att plocka blåbär»

Mamma säger också att jag
inte är i nån känslig ålder

Hon har nog rätt för jag gråter inte alls
Det känns som
ingenting

Jag är tio år och saknar orden
Ändå är det konstigt
att spegelbilden är precis som vanligt
Jag är inte dummare än att jag inser
att det här är en KATASTROF
Vad mamma än säger

*

Mamma har i alla fall rätt i en sak
Du skulle verkligen ha gillat det här med blåbären
som växer vid din grav

Elin Dunås

Moder Jord

Moder Jord som är vårt sköte
Hedrat varde ditt namn

Bevara din jord.
Ske ditt flöde, för allt som är levande,
du magiska Moder.

Vår dagliga kraft, skänk oss den åter,
och lär oss om förlåtelse,
ge oss modet att värna om dina rikedomar.

Och inled oss i livsbejakelse,
och lär oss att växa.

Ty jorden är din
döttrarna och sönerna dina
jordens barn
i evighet.

Fred.

Mia Wallerud

Temppelissä

Monet tulevat Herra
eteesi pyyntöineen
en tiedä mitä he tahtoo
kai jotakin itselleen
Vastalahjaksi he Sulle kenties tarjoaa
hyväntuoksuista mirhaa ja kultaa ja kunniaa
En tiedä teettekö kauppaa

Minä tufen niin kaukaa
sylistä kuolleen maan
avojaloin päälläni pölyiset matkavaatteet
Kämmenelläni kannan kahta pienoista kukkaa vaan
Oi, Herra, että ne suojassas kasvaa ja kukkia saa
ne ettei kuihtuisi erämaan kuumaan hiekkaan

Många kommer till dig Herre
med sina önsknigar
Vad de önskar
det vet jag ej
Kanske något till sig själva
Som en gengåva
till Dig kanske erbjuder de
väldoftande myrra
och guld och lovsånger
Det vet jag inte heller
om ni kommer överens

Jag kommer långt borta
ifrån famnen i dödemark
barfota i dammiga resekläder
I händerna bär jag endast små blommor två

O Herre att dem skulle
växa och blomma få
under din skyddande hand...
Inte skall vissna i ödemarkens heta damm

Marjatta Riski
År 1969, Åkersberga

Det skulle vara mer praktiskt att skriva en lapp
baklänges och
spegelvänt på ett utdött språk och skanna in den
på någon gräslig kombinerad fax och skanner och göra en
PDF och skriva ut den och klippa isär och lägga i ett kuvert
att stoppa ner i en slumpvis
utvald kappficka
med hål i
på en trött person i morgonträngseln på röda linjen mot
Mörby centrum en torsdag i slutet av mars.
Än att försöka prata med dig.

Jeanin Day

Akta dig för kungen å dennes krossande kliv
Damen med sin vassa tunga som skär genom betong
Å knekten vars vapen klingar i dödens sång

Tvåor å treor som ligger i botten å biter
Fyror å femmor som i mellanskiktet sliter
Sexor å sjuor som magiska tal
Åttor å nior som gör dina val
En tia som kämpar om makten i toppen
Å esset som velar mellan ledningen å botten

Men du vet ju att lagt kort ligger
Å bytt är bytt å kommer aldrig igen
Det du gör nu kanske du ångrar sen
Så spela korten rätt om du vill behålla ditt liv

Blanda leken å lyssna till mina ord
Kör med öppna kort å säg att du förstod
Ty ja är jokern som slingrar sig in
Fyller ut där det fattas där du inte räcker till
Spela rätt sitt inte tyst sitt inte still

Dina kort skall vara av antalet 52
Spela rätt
Det går bättre då

Johan Engelmark

Österlen

Där havet läggs till ro
vilar Stens huvud
och där Havängs ängar
bidar Brösarps backar bo

Där vinden sanden silar
vitnar vågors kam
och där Kiviks vångar rammar
fångar buktens famn.

Där Kåseberga backar stupar
Ales stenar vittrar
och där tidlösa åldrar
vittnar ljusnar tider fram

Där Backåkra gården ligger
möter havet jorden
och där den skånska kusten tigger
skördar himlen orden

Där sanden Knäbäckahusen döljer
havet horisonten sköljer
och där vågorna Östersjön gungar
möter forntid framtid ungar

Där tronar Glimmingehus
i sädens mogna guld
och där ses evighetens sköte
kommande dig till möte

Mitt i korsvirket ligger
också Ystad, med sin kyrka,
tornväktare, galande torntupp
och gatorna med kullerstengrupp

Så är längtans Österlen
de ljusa skuggors sken
och backig fruktgårds skira blom
jordens och Skånes helgedom

Bo Göran-Nilsson

Bortkommen

I polisbil blev jag hemkörd ikväll
Till min evakueringslägenhet i Fredhäll
Orsaken var att Jag kände press
Att minnas min nya adress
Pratade med en spärrvakt om min belägenhet
Att inte hitta till min lägenhet

Upprinnelsen till detta
Var att det rann ut vatten i min gamla etta
Värden beslöt att lägenheten sanera
Och ville inte veta av mig mera
Förflyttad till annan lya
Ska jag börja om mitt liv mitt nya

Mina barn vill sätta mig i kö till boende för äldre
Jag vill flytta tillbaka vill inget hellre
Trots mina nittio år är ljus i mitt sinne
Endast enstaka gång sviktat mitt minne
Pigg som en nötkärna rask som ett barn
Jag tror jag går ut tar bussen ner till stan

Lennart Larsson

Ur Svenska sviter

- 1 Kan vi tala
om det osagda
med ord vi
väljer att
avstå ifrån
för att hålla
oss till ämnet?

2. Det finns inte
två människor
som tänker lika.
Förutom när vi lägger
ihop 2 + 2.
Då tänker vi
lite till mans:
Två lika
behöver inte alltid
bli fyra.

3. Att förflytta sig
fritt till fots
en njutning, så
oförfalskad att
den strukits från
listan över lyx.

4. I hällande regn
en blommande hägg.
Ceremoni utan
funktionärer.

Hans Boij

Less på min gitarr

och jag får för mig många gånger
att hon är less på min gitarr
lätt o säga det, kanske nån säger
men jag menar det min själ

jag är ju inte den som går omkring
och jämrar sig och beklagar sig
för jämnan
över både det ena
och det andra
det är bara det att
jag tycker väl emellanåt

att de kunde väl ha lite spridning
så att en annan också
kunde få sin del av kakan

men det vete fan
hur de har tänkt,
de som har bestämt det där

ta bara förra året ute på isen
hur många var det som kom till hjälp då?

en? två? ja, inte var det många

ja, jag får för mig många gånger
att hon är less på min gitarr
hon hade nog hoppats på lite mer
av mig

jag brukade säga att jag gick med gitarren
för att göra mig intressant
och hon skrattade
tills hon insåg
att jag menade det min själ

om jag nu ska få nån klang
ur den här lådan
bör det rimligtvis finnas nåt
som jag vill förmedla

men let's fejs it
jag vill ingenting
och då låter det ingenting
hon gillade bättre när jag spelade falskt
för då pekade det i nån riktning
inte var hon less på min gitarr då

men det är hon nu
för det hörs inte ett jävla ljud från den
för att jag bryr mig inte

Dennis Renfors

ជីវិតក្មេងកំព្រានៅស្រុកកំណើតខ្ញុំ

រូបខ្ញុំមានម៉ែថែរទាំរាល់ថ្ងៃ
ស្លៀកពាក់ស្អាតបាតទៅសាលា
រូបកាយកើតមករស់ជ្រកក្រោមមេឃ
មានសព្វមានគ្រប់នៅក្នុងលោកិយ៍
ជីវិតមនុស្សលោកមិនមែនដូចគ្នា
ខ្ញុំបានឃើញច្បាស់នៅស្រុកកំណើត
រូបខ្ញុំសែនឆ្ងល់បានសួរមាតា
ហេតុម្តេចមានក្មេងគ្មានម្តូបអាហារ
គ្មានការសិក្សាគ្មានទីជម្រក
ដើររើសអេតចាយដូរបាយរាល់ថ្ងៃ
ម៉ែបានប្រាប់ថាឱកូនស្នូនថ្លៃ
នេះជាជីវិតគ្មានមេគ្មានបា
កូនមានវាសនាបានការសិក្សា
បំភ្លឺដល់ពៅដោយក្តីស្នេហា

រស់គ្មានទុក្ខភ័យអ្នកម៉ែរក្សា
បញ្ចុកអាហារឥតមាននឿយណាយ។
រឿងច្រើនអនេកកើតមានមិនឈប់
មានគ្រោះមានភ័យមានជួបមានប្រាត់។
ជាក្មេងកំព្រាវេទនាខ្លាំងណាស់
មាតុភូមិល្អឆើតតែគ្មានខ្លឹមសារ។
តាមតែនេត្រាបានឃើញបានយល់
រស់គ្មានមេបាគ្មានអ្នកគ្រប់គ្រង។
រស់នៅជ្រៀតជ្រកក្រោមម្តប់ដើមឈើ
ជីវិតគ្មានន័យអង្វរសុំទាន។
សូមកូនប្រុសស្រីចរណែចងចាំ
សង្គមនេះណាំមានគ្រប់រូបភាព។
មានទាំងមាតាចាំបង្ហាញផ្លូវ
គ្រប់គ្រងរក្សាជំរាបរឿងអើយ។

Vorleakta Titi Sam Lundholm
(Prepared by: Davy Sry Lundholm)

Elever skriker, tjoar, pratar.
Alla vill höras, höra sig själv.
ljudnivån ökar, ökar och sänks.
elever vill ha lugn och studie ro.
Elever vill synas, elever vill inte synas.
elever vill, elever vill inte.
ungdomar vill bara vara
sig själva just nu

Fredrik H.

Vänta lite,
jag ska bara
studera konsten
pussa mannen
föda barnen
fostra barnen
begrava mor
hitta en bror
och jobba, jobba, jobba.

Vänta lite, ska bara
hänga disken
städa maten
laga faten
fixa faxen
ringa mailen
saxa laxen
tappa kollen
hitta pejlen
och jobbajobbajobba.

– Vem f-n har snott min nattsömn?

Vänta,
om en liten stund bara, alldeles snart, sen.
Säkert, självklart,absolut! Ska bara
jobba jobbet
mäta mötet
blöta stöten

hinna cykeln
finna nyckeln
pendla pendeln
vart går tåget?

– Kan man stiga av nån stans?

Upplysning om avstigningsplats kan
lämnas snarast till Eva Berglind
0853031635

Eva Berglind

Hej du lidande människa
allt är en missuppfattning.
Så ta och förs bort
av ständiga blåsten
och skölj dig ren i iskallt regn.
Övergå sen i snö
bli ett med fluffet
det där sagolika vita fluffet.
Singla ner och smält samman
med havets vågor
och gör det
fullständigt medveten.
Andas in
och följ med ner i vågdalen
andas ut
och kom upp på vågkammen
just som en Silvertärna dyker
och tar dig med
på sina genomskinliga vingar
otroligt långt bort
tills du fångas upp av en Storloms rop
som bär dig allt längre bort
ut i universums oändliga rum.

Det du trodde var världen
var bara kondenserade återspeglings
av det obeskrivbara
ofattbart stora
där allt finns
och allt är helt fantastiskt
precis som en nyfiken Talgoxe.

Hej du bittra människa
du kastas aldrig ut
för allt finns
för all tid.
Det är dags
att stolt veckla ut vingarna
i den gyllene vårsolen
och aldrig låta dig skrämmas mer.
Du kan vara precis den du är.
Du är den allra första
mest skönsjungande Lövsångaren
eller den nyväckta Näselfjärilen
som förlorar sig i sälglom
eller den helt perfekta Sidensvansen
som mitt i kalla vintern
kvillar med alla de andra
och njuter av låg sol i trädtopparna
just nu trots allt.

Anna Stugvard

Vuxendagis

Socialekreterarnas medelklassklienter får budgetrådgivning och skuldsanering av konsumtionsskulder som uppkommit genom slarv och oansvarighet.

Medelklassklienternas amorteringar på villalån finansieras genom beviljat försörjningsstöd, medans de klienter som helt saknar medel till sin försörjning eller är oförmögna att hantera sin livssituation, förvägras något som helst ekonomiskt bistånd.

De hänvisas till campingplatser som ligger långt utanför närmsta samhälle, dit lokaltrafiken och kommunikationerna är bristfälliga.

Om klienterna av hälsoskäl tvingas tacka nej till det omständiga boendet, erbjuds inget alternativ. Boendet får ordnas på egen hand. Vilket i de flesta fall innebär att klienten är fortsatt bostadslös.

De kvinnliga socialekreterarna och socialassistenterna har bråttom till fikabordet som är full lastat med Bröd, pålägg, bakverk och kaffepannor fyllda till bredden. Eller så har de bråttom till någon aktivitet utanför socialförvaltningen, som innebär kraftig berusning i samband med ett utdraget lådvinspimplande.

Den som är fattig och ej kan ta till vara på sina rättigheter i en utsatt situation, ska inte besvära socialförvaltningen i onödan.

Sigvard Lätth

Förlåt

Det svåraste ordet i världen att
Ge och ta emot.
Jag ger och önskar du tar emot
Det är ditt val att försöka förlåta mig
Hjärtat vill så mycket som jag
Inte ens kan uttrycka i ord
Hjärtat ger och hjärtat tar
När jag sårat dig så säger jag ...
Förlåt

Lena Jansson

När du hittat din själsfrände
– håll fast
När du saknar din själsfrände
– släpp taget
Din själsfrände kommer till dig av fri vilja,
Inte för att bara DU vill
Tillsammans kan man förflytta berg
Ensam kan man bara vandra på berget
och titta på utsikten
av vad andra har.
Min trädgård ska vattnas och vara vid foten av berget
Min själsfrände är där och arbetar sida vid sida i
vår trädgård...

Lena Jansson

Läker tiden sår?
Visst känns det lite bättre
Men smärtan finns kvar

Andreas Söbr

Längs rökfyllda rader

för oss har inte heller stjärnorna lyst längs vägen
de flesta milen passerade våra horder om natten
mörkret fyllde våra sidor
illustrerade
med upplysta
miniatyrer av galgar och korslagda skelett
längs rökfyllda rader
med gapande avgrunder istället för punkter
med utstickande frågetecken
medan ugglor hoar ur vokalerna
och uven för ett ensamt liv med konsonanterna
upphängda i skogar
där det för var och en av oss
växer ett korsets träd

Ur Kamenopis (Stenskrift), Mostar 1993

Översatt från kroatiska av Vesna Corbo

Borislav Arapovic

Döden och livet.

Jag har sett ögon som
inte ser, puls som upphört
att slå på halsen.

Döden som är kolsvart
tomhet.

Ingen är förberedd.

En vänlig röst är kvar
i huvudet, en ledsen röst
som inte går att trösta.

Jag har också sett
min stora ek med
tusen gula blad lysa
emot mig som en sol,
och grå – gula – röda
moln speglas i stilla
vatten och en liten
flicka njuta av en
kanelbulle med smör ini.

Birgitta Fröling

Solens juveler och månens tårar
förvandlades till blommor

En blomma börjar sjunga
Ljuvliga toner sprids över ängar och
hav

Humlor bromsar in
Älgar stannar upp
Världen lystrar andäktigt
till en sång utan slut

Änglarna jublar

Monica Jobansson

Jag är den jag är

Jag är den jag är
Jag är bäcken som porlar nerför
stenarna
Jag är vågen som skvalpar mot
sandstranden
Jag är sippan som lyser med sin
renhet
Jag är berget som tiger i stillhet
Jag är jorden jag trampar under
foten
Jag är den jag är
Jag är inte jakten på prylar i staden
Jag är inte cyberspace med mobiler
och internet
Jag är inte direktören
med miljonlön
Jag är den jag är
en del av himmel och jord

Aita Veetmobi Päts

Empati

Hjälp mig, dom dödar mina vänner
Man tror att jag inget känner
Men jag kan aldrig vara glad,
Lider, när mina vänner plågas varje dag.

Ingen på jorden jag mött
Behöver äta mina vänners kött
De vi kallar – djur –
Har känslor och ångest som du, eller hur?

Jag vill inte att ni skall taga dem av daga
Endast för att era smaklökar behaga
Och av ohejdad, likgiltig vana
Mina vänner är så fina, mjuka, snälla, underbara.

SNÄLLA, SNÄLLA, SNÄLLA, låt dem vara!

Ilene Stenson

Skall man va' på sjukhus utan risk
Bör man vara ganska frisk.

Jon-Sture Sigurdsson

grå

på den grå himlen
ser jag
plötsligt
en blå strimma

en blå strimma
som jag
hoppas vara

mitt i allt ditt grå

Pia Bertilsdotter

Läser i mina dikter
så kan man tänka ja
men försök
att släppa tanken lite fri
öppna också
de andra delarna av dej själv
kanske hjärtat
använd fötterna
armarna
hela kroppen
när du förmedlar
kraften och energin
som finns inuti dikten
använd också rösten
den kan höjas
och den kan sänkas
det kan också vara tyst en stund
experimentera
vifta med öronen
lek
gör en kullerbytta
tillåt dej själv
att vara dej själv
jag glömde en sak
bjud in musiken

Alexzander von Post

Höst

Efter
låg sol över röd orange
Oktoberfrost
berg, barrskog
Ett lyssnande, kort
i världen, tyst

Gunnel Arvidsson

Gud i politiken

oh min Gud på
himlens tron
varför får du aldrig
vara med
i politikens kamrar

människor
vill inte
törs inte
får inte
bryr sig inte

men skyller all
vedermöda
ondska
mörker
och ekonomisk kris

att det är ditt fel
säger dom
det kan inte finnas
någon Gud som det ser ut
säger människan
och stänger dig ute

Stefan Viljehammar

träden står nakna,
gula löv på asfalten
en ensam fågel
portarna låsta
fick inte någon nyckel
nu faller mörkret

Erik Sparrendahl

Tigerränder

Inuti handsken växer otåligheten
att krama ljuset ännu en gång
ljuset bakom dörren som smyger
fram i glipor
Solen upplöser dina drag
tillbaka till den jag var.

Karl-Oskar Gustafsson

Locus amoenus

En aldrig sinad källa var kloaken
och över gården syntes dassens
långa rad av gröna lusthus.
Vid verkstaden sågs smedernas illuminationer
och i ett konstgjort norrsken
blänkte skrotupplaget silvervitt.
Rummet var en mörk och fuktig grotta
förgylld av kokskaminens glöd.
Jag låg utsträckt på ett gammalt skinn
och fördrev kvällen med kortspel
och i en morgonrock så grann som Junos fågel
med kinder skinande av nattcrème
kom fru Armida in med sin flaska
och slog upp en skvätt och smekte mig och sa:
Drick min lille Tasso!

Walter Dan Axelsson

Maskros

Att vara maskros
på ett bördigt fält
är väl inget särskilt

I en spricka
på en asfalterad väg,
i en stenmur
och i gruset
längs en husgrund
prövas kraften

Ogräsrensare
kan märka skillnaden

I motvillig beundran

Kai Blomqvist

Av dina kvarglömda kläder
syr jag ett lapptäcke
som ska hängas upp för att skydda min dörr

Elin Pålsson

Mellan en tanke och att tänka

Mellan en tanke och att tänka
Mellan ett ord och ett påstående
En skriftrulle öppnas emellan oss
Vi kommer att acceptera olikheterna
Föreنا oss med det bisarra
Se utöver hatet
Vi kommer att flyta som i en ström förda av den
kommande vinden
Singla emellan vattendroppar
Gästa en sensation

Dror Ballan

I mig pulserar mina fäders blod
Om jag förstått
I mig pulserar mina barns blod
Om jag förstod
Jag rör mig i det lagbundna utan att förstå
En som inte förstått det som är skrivet att förstå:
Det som är jag, som är vi, för att jag är jag,
för att vi är vi.
Som jag vetat långt före födelsen
men inte nått det jag vet

I mitt blod är det givet
I mitt blod förs det...
I mig lever mina barn
I mina barn lever jag
Mina tankar är deras
Deras är mina
Så är vi varandra utan att förstå

Kurt Pålsson

Arvet

Det minnet jag bär
av dig
kan inget testamente i världen
upphäva

Åren som var
som försvann
känner ingen utom den
som var med

Inte behöver jag
några påminnelser
om att du funnits

Ännu vibrerar
ljudet
av din svaga röst
den sista gången

Det är arvet
som ingen
kan
ifrågasätta

Solveig Almqvist

när rör mig ut är slut
ett äktenskapsproblem att inte
trodde vattenblå
men ingen, nej ingen
puder
i vattenhålet där bor de
ta emot mitt sakrament
vik en papperssvala
häll ut, häll ut
inget finns det här
ett rakblad
i den fulla serien tränga sig in
som socker i grannens kopp
de hör mig genom väggen
talibaner, raka av er skäggen
ett rakblad
viner i vinden

Peter Beskow

Sisäinen käy

Märkää Asperinia
tulee taivaalta
yskä jo ohi

avata uutisia
kuin uskaltautua ulos

täysikuu uusia tähtiä
huuhtelen kurkkua
yksinäisyyden vedellä

himä lisää nälkää
muuttuu lihaksi
viisari liikkuu
pysähtyy totuttuun

katselen ulos hiljaista
pysyttelevät sisällä
katulampun kupolilla
harakka nokkii lunta
lapsena iloitsin
nuha ei mitään
sairaudet unohtuneet

miksi sitten nyt
tämä aika

M. Anttila

du kom imorse jag mötte upp dig vi hade
det kult men nu har du åkt och jag står
kvar här och känner mig tom och jag
fällde just en tår det enda jag har kvar är
minnena från idag jag går mot min buss
och säger att jag saknar dig så och att
jag älskar dig så men jag vet att det
kanske inte blir vi två

Andreas Dufvenberg

Sidentrosor

Nu vet jag
varför jag tycker
så mycket
om sidentrosor.
Handen slinker
över dom
och snabbt
glider de
till marken
när man kvickt
behöver
komma ur dom.

Karen Blomqvist

Re: Livet.nu

Gun Lind

i biblioteket
hyllor, böcker, och ett golv
snart är det vinter

David Gustafsson

Hemlös

Kanske har vi inte någonstans att bo
Kanske kan vi inte finna ro
Kanske irrar vi runt på stan,
mest hela dan
Kanske vill vi göra det och det,
men tomrummet kan vi inte fylla
med en massa grejer

Behöver vi kanske hitta hem
till djupet av vår själ
som när

Här kan tillfredställelsen flöda
utan möda
Vi bara är
så självklar nu och här
Härifrån kan kreativiteten knoppas
och slå ut

Vi är hemlös då och då
och vi faller mången tår
Men vi kan återvända hem
igen och igen
Vilken gåva
vill vi stödja att vila i denna låga
som lindrar plåga

Här kan tillfredställelsen flöda
utan möda
Vi bara är
så självklar nu och här
Härifrån kan kreativiteten knoppas
och slå ut till slut

Orienteringsäventyr

(Kan sjungas till »Svarta Rudolf«)

En visa om orientering
jag sjunga för er gärna vill.
Med karta, kompass jag vid starten
helt hoppfull och lugn sitter still
och drömmer om röda, små skärmar
i skogen och känner mig säll
och tänker på segern, som säkert
är min, innan dagen blir kväll.

Till första kontroll det går undan,
och skärmen den sitter så rätt.
Jag tänker förnöjd i mitt sinne:
»Det här är ju väldigt så lätt!«
Och nu har jag ändrat kompassen,
till nästa kontroll jag nu styr
med sviktande knän utav spänning
i solen mot gungande myr.

Nej lyssna, det knakar i snåren!
Visst någon som kommer med fart.
Det kanske är Margit från gänget,
som redan har spåret så klart.
O, henne jag måste nu hänga!
Jag lämnar helt plötsligt min väg.
Då ser jag en älgkossa blänga.
Förskräckt jag nu rusar iväg.

Då tio små myrar jag hittat,
ja, då är jag äntligen rätt.
I kanten av myren den sitter,
den skärmfjanten, usch ett sån't sätt!

Men modet nu snart kommer åter,
jag tappar int' sugen så fort.
Kanhända jag än är den första,
ni hör, vad jag är för en sort.

När målet i backen ses skymta,
åhej, vilken fart man då får.
Det gäller att stilen nu visa,
så ingen kan säga: »Hon går.»
Att långt ner på listan jag hamnat
för det finns det massor av skäl.
Vi sjunger så glatt med varandra
och tycker att allting är väl.

Märta Petersson

Utanför eller innanför?

En fredag i Skarpnäck med vänner och fest,
Said, Seham och jag, gammelsvensk, som gäst.

Språkproblem och handikapp för dem en ständig plåga är
som att alltför ofta vara just utanför.

Våra jobb int' är för dem, på denna börda de båda bär.
Men jag, en glad pensionär, är innanför.

Vi söker oss fram i svenska språkets dunkel, går ju fel ibland.
Vi tystnar då, skrattar till och mot varann med äkta värme ler.
Seham bjuder alltid på fika och läcker mat från kurdernas land,
när Said, med datorn, och jag på mitt skrivna alster jobbar mer,
så att det skrivna kan av ett bokförlag på allvar kanske tas.
Hoppet,
tack vare Seham och Said,
ännu inte gått i kras.

Allan Petersson

Var inte rädd ...

Var inte rädd min kära
vi vandrar tillsammans
du och jag
vår gemenskap är stark
vad skulle kunna skilja oss åt?
Ja, det finns förstås en visshet
som är svår att acceptera,
det där med döden du vet.
Vi får raljera över den
och låtsas att den inte gäller oss.
Var inte rädd min kära
vi lever tillsammans
du och jag
vi lever i dag och
kanske också i morgon.
Låt oss glädjas!

Maj Elofsson

Lyckans silhuett

Sittande vid fårens hydda och tänkte på framtida kliv,
jag fattig gosse längtade till grevars liv.
Har smugit mellan spindelnät och blev stucken av törn,
drömt om nattvioler på alla hörn.

Jag såg silhuetten och hörde hennes vackra röst,
mötet med den sköna blev oförglömlig tröst.
Jag skulle sjunga till Katarina med hjärtats brand,
om livets glädje i henne varma hand.

Vi skulle bygga liten stuga med tak av kaprifol,
och njuta i lindens skugga under himlens kupol.
Lyssnade på ljudande strängar av trubadur,
det hörs som vindens saga med gitarrens dur.

Det finns drömmar med havets doft och sus och
rubinröd känsla som förtrollad av kärleksrus,
vi skulle leva i en värld på enkelt vis,
där omtanke värmer och alla trivs.

I silverskummet skulle vi bada,
och torka oss med smekande ord,
vattna eviga rosor på hjärtats bord.

Där sprider sig lyckan med godhetens vind
och ödmjukhet som når hjärtats kind.
O kära Katarina du ängel och själens renhet,
i svärmeri ska vi kröna liv i salig frihet.

Josip Sumic

Under bar himmel

Har inte sovit under
bar himmel än,
helst ska det ske
bland sanddynerna
som skyddas
mot Östersjön
av strandrågen.

Just där ska
en stjärngnistrande
natt skänka mig
ändlösa drömmar
om att du talar
till mig lika lugnt
som de sömniga
vågorna språkar
med stranden.

Härma dem
och upprepa
mitt namn
gång på gång;
viska och nynna
som havsvinden
när den smeker
strandgräset.

Hanna Sijaric

jag vill sova vila på din starka arm
inte på en soffa med hård karm
jag vill dricka läsk vatten och coca-cola
inte gammalt vin som luktar gorgonzola
jag vill känna vinden i mitt permanentat hår
inte röka hosta harkla få ett nytt magsår
jag vill leva jämlikt vuxet kvinnoliv
inte vara andra kvinnan i ditt liv
jag vill vara ärlig visa känslor nu
inte ljuga smussla skoja hörru du
jag vill ringa öppet nå dig på en telefon
inte ängsligt vänta för att få en liten ton
jag vill höra på dig tala till dig mycket mer
inte vara rädd och springa trappan ner
jag vill se ditt ansikte ditt hår och dina lår
inte mörkrets drottning vara med djupa sår
jag vill småle skratta flabba ropa hej
inte tungt och dystert bara lyssna på mig
jag vill sprida glädje kärlek all min energi
inte deppa lipa pyssla med min allergi
jag vill älska gunga skutta med dig varje dag
inte vänta för att få dig om ett litet tag
jag vill sjunga spela för dig kärleksmelodi
inte grannar störa med min vackra parodi
jag vill värma hela dig med kropp och lust
inte bara ensam stöna ah-ah pust
jag vill smaka på din svett säd och hud
inte skämmas för så enkla bud
jag vill lukta mellan svettiga små tån
inte stanna här och rota i dessa vrån
jag vill dansa livets glädjetango eller -vals
inte glo i spegeln titta på min vackra hals
jag vill ta dig med på en liten öde ö
inte vänta tills du ska döden dö

men framför allt

jag vill leva hela sista dagen av mitt liv
inte vänta längta bara på pin kiv

Lissu Lappalainen

Jag gick vilse i en skog, och det är kväll,
någonstans i skogen finns en stig.
Jag skall vila vid en sloknad lägereld,
jag skall inte gå och leta efter dig.
Liksom eld, för mej din kärlek brann,
av dess värme jorden blivit varm.
Jag vill känna den så länge som jag kan
här med dej i drömmen på min arm.
Visst, allt här har redan hänt med mej.
Jag skall tvinga mej att leva har jag sagt.
Till en annat skall jag lämna dej
och för kärlek kalla min vanmakt.

Я как путник, потерявшийся в лесу:
точно знаю: где-то рядом есть тропа,
но по ней я на ночь глядя не пойду –
у сгоревшего костра дождусь утра.
...здесь пылал костёр – твоя ЛЮБОВЬ!
а теперь лишь еле тёплая земля...
я ложусь забрать последнее тепло,
обнимая мысленно тебя.
Не впервой, конечно не впервой,
я заставлю жить себя, дышать,
оставляю я тебя с другой,
Вот и утро... и тропа...
и согреться шанс один – пора бежать...

Tatiana Laikova

En psalm, och en möjlig problemlösning

Citat ur Selim Segerstams sångbok

Hur härligt sången klingar på älskat modersmål
han tröst i sorgen bringar, han skärper sinnets stål.
Vi hör den sången ljuda i ljuvlig barndomstid
och en gång skall han bjuda åt oss i graven frid.
Du sköna sång, vårt bästa arv, från tidevarv till tidevarv
ljud högt, ljud fritt, från strand till strand
i tusen sjöars land.

Vad ädelt fädren tänkte, vad skönt de drömt en gång
de allt det åt oss skänkte i modersmålets sång.
Du sköna sång vårt bästa arv från tidevarv till tidevarv
ljud högt, ljud fritt, från strand till strand
i tusen sjöars land.

Min Moster brukade säga: »Gud hjälper nog skepparn,
men han får allt ro båten själv».

Citat ur DN: Om man upphör att tänka själv, så överlåter
man åt Fan att måla väggen som han själv vill.

Där det ansamlas växt- och djurrester under vatten, helt
utan tillgång till syre, bildas metan, en gas som är mer
än tjugo gånger farligare än koldioxid. Jag tror inte att
enbart satsning på att minska koldioxiden i luften leder
till jordens räddning.

Jag har ett förslag: Jag tror att om man tar alla i lan-
det befintliga ismaskiner från is- och skridskobanor och
placerar dem invid varje metanpysande sjö, till exempel

Stordalens sjösystem, där det konstaterats riklig förekomst av metangas. Jag frågade en ismaskins maskinist om han kunde hålla en vattenyta på 500 kvm helt istäckt under ett år.

Han svarade: »Ja visst ja, varför inte».

Det svaret ingav mig gott hopp för att det troligen bara är ytorna närmast stränderna som pyser metan varje gång solen börjar lysa. Man kan förse maskinerna med lodräta rör ner i strandmarken istället för vågräta rör som används på ishockeybanorna. För att det är närmast stränder och kuster där metanet ansamlas.

Alla idrottande barn och ungdomar blir förstås ledsna, men om man gör informationen till ett festligt avskedstaggande och förklarar orsaken ordentligt och lovar att de får maskinerna tillbaka så snart vi är säkra på att de är ersatta med kraftverk som gör el av metanet.

Jag tror inte på Gud, men har man tagit Fan i båten, får man allt ro honom i land.

Vi har själva skapat den rikliga förekomsten av koldioxid som börjat bli för mycket för världens klimat.

*Med vänlig hälsning,
Änkefru Jobansson*

Kristusvinet

Jag dricker trygghet
dricker självförtroende och mod
Jag blir god

Jag dricker frimod
frihet och delaktighet
Jag lever i en sann verklighet

Bägaren är söt
utsökt och ren
Jag dricker lycka och förnöjsamhet

Jag dricker vilja
dricker styrka och visdom
Jag dricker ur hans helgedom

Dricker kraften ur saften
utan vinglande ben och
gårdagsångest

Jag dricker hälsa, stimulans
och nya idéer
Jag är glad och frisk
för jag dricker av Jesus Krist

Helén Ögren

Sorgen i fickan juli 09

Där skogen gör halt och järnvägen letar sig bort
där i dikets vagga ska jag slösa min tid

Famla i blindo om natten
och bländas av dagen

Här kan ni inte nå mig med era föräldrars förnuft
Fyll era hus
själv vårdar jag sorgen i fickan
och leker tittut med en näbbmus

Erik Lindgren

Koder och nåd

Jag sökte koder
och fann en.
Jag behövde hjälp.
Ett års intensivt sökande,
gav resultat
efter tänkande i tysta rum.
Jag är – kraften i det.
Jag är den – jag är.
Någonting i cirkeln är slutet.

Så länge jag har väntat
avgörande koden,
Kod som skulle förändra lidandet,
yttre och inre sådan –
Så länge jag varit blind –
inom mig –
och trott att jag vetat nånting.

Någonstans har jag vetat
att någon vet
när den anländer –
och frigör mig –
Den har jag nu fått
den Koden
Frigörelsen
Nåden.

Raili Rautio

Gymnasiet

Industriområdet bakom Söderhöjden.
Maskinernas puls.
Invid fabrikerna har en skridskobana landat.
Flygskäret virvlade ikapp med snöflingorna.
Att vara någon.
Fjorton år.
Ointaglig is.
Att ge upp.

Sen ett fjäderlätt regn, jag
sitter vid skrivbordet.
Första året på Humanistisk linje.
Latinska ord och tyska prepositioner.
Hemsöborna, Ariel, Leaves of Grass,
Dödsdansen på Dramatens stora scen.

Jag sliter av mig vantarna,
men säkerhetsnålarna –

Anneli Östlund

Till dig min vän

Frågor söker svar
Bara fyra korta
Vem är jag?
Varför är jag
hos dig Moder Jord?
Vad är det viktigaste
jag har att göra här?
Var kommer jag ifrån?

Blickar tankar
söker likt fyrklipp
någonstans i yttre
Kanske där en vän
ruvar på svar

Frågorna bara dina
längtar än mer
svaren du alltid bär
Lyssna dem känn dem
Låt tankar känslor
till ro en stund
Ditt inre ljus är din guide
Din sanning väntar dig där
Välsignad vare Du älskade vän

Anari Jarl

Så mörkt det är uti mitt hus
jag tänkte, tände då ett ljus
fatta' så en bok; den handla' om mystik
i kväll min »hjärngymnastik».

Då kom ett sus, knappt hörbart,
en svart punkt rör sig med långsam fart
ignorerar ljuset, sätter sig uppå min bok,
en riskfylld plats. Vilken tok.

När det är dags att vända sida
jag ser att punkten den har ögon blida
då blåser jag på den helt lätt
ett liv jag räddar, tror jag, på detta sätt.

Med ett fingertryck och utan möda
jag hade kunnat döda,
dock, det känns att jag vill värna detta liv
och tänker, lilla du, som en vän till mig förbliv.

»Lilla tingest, göm dig i en vrå,
kom en annan kväll och hälsa på.»
Men långa perioder, tiden går,
och tingesten är borta utan spår.

Men så, långt omsider, ser jag henne åter
mina ögon tåras, jag gråter.
Nu först jag vet varför hon är här,
hon har med sig en hälsning från någon kär.

Från en annan dimension är hon sänd,
rätta frekvensen för henne är känd.
Förvånar det, att hon bara är en liten fluga?
Men jag vet, inget annat sändebud kunde bättre duga.

Liv-Karin Sigurdsson

Livet är en skattjakt!

När jag tar bort
det jag ej vill ha
i livet
kan jag få
det jag vill ha

Jag har tagit bort
vänner som suger
saker jag ej tycker om

Jag har behållit
riktiga vänner
de få som blev kvar

och

Jag gör bara det
som jag tycker är roligt
och lätt

Livet är som
en skattjakt

Ewa Meldrun

Tidens lucka slår
igen
är den tid som varit
idag var
igen
som den alltid varit
tiden går
ingenstans som inget varit
tidens lucka går
igen
mot det som aldrig varit

Jörgen Krüsell

Du

Du är mitt universum, du är mitt hav
Du fyller mig, du mättar mig
Du är min snö, du kyler mig
Du är min eld, du värmer mig
Du är mitt bröd, du mättar mig
Ja, allt är du!

Niklas Bernabo

Havet

västerut breder skogarna ut sig
motorvägen från staden slutar tvärt
framför en mur av skrovliga kolonner
en kompakt skymning mellan dem

från grenarna hänger batyskafer
sfärer med nitade svetsfogar
och runda fönster av pansarglas
havstulpaner klänger under buken
ett svagt sken lyser från fönstren
på taken vrider sig periskop fram och åter

en matta av döda barr täcker marken under träden
färgerna är dämpade som på havets botten
ens steg rör upp slam i luften

Karin Tidbeck

Vind

Vinden för med sig meddelanden
av olika slag
oläsbara
lämnar torra ljud
i löven på marken
Vi blir osäkra
vi är på vår vakt

Hundarna skäller
ovanligt mycket
den här kvällen
Dörrarna är stängda
inga stjärnor faller
Det finns en ljus klang
i orden som vi använder

Orden, satserna, meningarna
vad ska vi göra med det som blir över?
Att spara
endast det innersta

Framåt kvällen mojar vinden
Hundarna tystnar

Lars Inge Widlund

Min turdag

Inte trodde jag
att turen ville följa mig idag.
Till en god vän jag hade lovat
att åka över med en sak.
Att slippa stå för lykta dörrar
så ringde jag.
Hon svarar ej.
Vad gör jag då?
Det vore enkelt med en påse,
den kunde hängas utanför.
Tyvärr, jag hade ingen med mig,
men då till Pressbyrån jag gick,
och kan man tänka sig, så vänligt,
jag t.o.m. den gratis fick.
Nu skyndar jag mig till väninnan.
Nu var hon hemma, sådan tur.
Min sak jag lämnade till henne,
en grej till hennes fågelbur.
Vädret var fint, vi längtar ut.
Jag ville gå till Pressbyrån
att köpa nå't, som tack för hjälpen,
en liten grej,
då fanns den ej.
Då tänkte jag att växla pengar,
men utan köp det gick ej an.
Man föreslog mig köpa Trisslott
– Ej så dumt – tänk om jag vann.
Jag tog två lotter att skrapa på,
och kan man tänka, jag vann också.
Det blev en hundring.
Vilken flax och nöjd jag blev,
även utan lax.

Almuth Lundström

Vinter

Vinter gillar alla
Isen på vattnet har ännu inte frusit
När natten faller blir det mörkt och kallt
Tomten kommer den 24:e december
En massa julklappar han ger
Röd är tomtens rock.

Jonatan Svedberg, 9 år

Nattetid, vintertid

Nattetid, vintertid

När gatljusens frostiga auror belyser tysta hopkurade bilar
Och ingenting rörs

befolkas husen av ett annat släkte
ett långt galnare.

Totalt förlorade ligger människorna

huller om buller i sina bolster

ägnande sig åt hämningslöst drömmande.

Förflyttade till andra kategorier har de lämnat världen öde.

Då kommer De Ludna

stökar där ute i trädgårdarna

föser med ögonen glimmande sin skugglösa boskap i vall

hummande ljudlöst i natten

och lämnande efter sig mänskliga

men fantastiska fotspår i snön.

Carl-Erik Ström

Jag känner en svår smärta inom mig.

Det känns som om någon har slitit mitt hjärta itu och skingrat mitt hjärtas stilla ro. Mitt hjärta slår inte som ett längre för de båda sidorna kommer inte till ro längre. Den ena delen av mitt hjärta vill vara nära dig och aldrig släppa dig, men den andra sidan tvingas tillbaka av rädsla, oro och tveksamhet. Hur ska jag få mitt hjärta att bli ett igen? Och sluta vara trasigt, sönderslitet och plågat hjärta.

Sara Carlsson

Lätt att röra, svår att nå

Ditt lår mot mitt knä, bubblor i en krusning, vatten på vågor.

Jag vet du skänker mig styvnad, men du är långt borta,
ett andetag bort. Ditt lår mot mitt knä, bubblor i en krusning,
vatten på vågor. Jag kan sträcka fram handen, låta fingrarna
dansa i ditt fjun, men du är långt borta, en öppen mun ifrån,
ett andetag bort, här, alldeles obestämt här,
men en handrörelse bort, utsagd.

Ditt lår mot mitt knä, bubblor i en krusning, vatten på vågor.
Öppen för rörelse, stängd.

Per Teofilusson

Ängeln i staden

Med vänster hand vinkade hon
Dansande hand som gren i ängen
I höger hand hade hon en ros
en röd ros
kysste hon rosen
och pekade igen med vänster hand
mot mig
med böjt huvud och blink i ögat
en öppen hand som en sol
en arm utsträckt som kärleks mål
en luftkyss flög till mig
med magiskt, ljuvligt leende
en vänlig hälsning från främling
till främling
från blond
till gråhårig
Ström av luftkyssar
Flyger mot mig
Afrodites pilar
Fäste mig på marken
Mina ben stenade
Lever jag ännu
Eller ej?!

Förtrollade mig i vinden
Med sin gördel
Vinkade och försvann i mängden
En signal sänds av en ängel
Eller Afrodite har kommit till jorden?!

Razak Aboud

Tittar på stjärnorna

I går kväll, tittade jag på stjärnorna
och medan sorgligt räknade de
såg jag ditt ansikte på en av dem
Och förstod att jag älskade dig.

Jag tittade ner och jag tänkte
Hur vackert kunde allt vara med dig
Sedan tittade jag upp igen
men du hade redan gått.

På nätterna tittar jag på stjärnor
för att glömma
När du struntar i mig och när jag
inte vet vart jag ska ta vägen

och då påtar jag genom att skriva
ditt namn på himlen,
När jag tittar på stjärnor förstår jag
vad du gör i mina tankar.

I går kväll, tittade jag på stjärnorna
och kände att du närmade dig mig
Och bland så många vackra saker
insåg jag att du älskade mig.

Jorge González

Mirando estrellas

Anoche mirando estrellas,
mientras triste las contaba,
vi tu rostro en una de ellas
y comprendí que te amaba.

Bajé la vista y pensé:
¡Qué hermoso todo a tu lado!
Alcé la vista y miré
y ya te habías marchado.

Mirando estrellas yo paso
las noches para olvidar,
cuando tú no me haces caso,
cuando no sé dónde estar.

Y me entretengo escribiendo
tu nombre en el firmamento.
Mirando estrellas comprendo
que estás en mi pensamiento.

Anoche mirando estrellas,
sentí que te me acercabas
y entre tantas cosas bellas,
yo sentí que tú me amabas.

Jorge González

Livet

Vad är livet som
ger oss många saker?
solen, haven och himlen
bergen, snön, och bäcken.
Det sägs att kunskap lyfter oss
och materiella saker gör oss stolta.
Men, jag undrar ...
vad kan vi skryta med
om allt som vi har är övergående?
Vad kan vi vara stolta över
om ingenting oss tillhör?

Vi kan uppskatta hur länge tid finns
en blommas skönhet,
även om det bara är
några timmar på en sommar.
Vi är timliga varelser
och förgängliga vi är
i tidens världsrymd som vi går.
Hur länge följer ungdomen oss?
Skönhet och ungdom är flyktigt,
men vår innersta förändras inte.

Men, vi kan titta oss omkring
alltid finns de som behöver oss.
Ge en som vi kan ge,
dela av vår tid ...
Uppskatta en blommas skönhet
trots att den är flyktig.
Njut, när solen går ner.
Uppskatta ett barns leende
därför att om vi kan uppskatta dessa saker
spelar det väl ingen roll vilken ålder vi har
vi skulle aldrig åldras.

Eduardo Carlier Swing

La vida

¿Qué es la vida,
que nos entrega tantas cosas?
El sol, el mar y el cielo.
La montaña, la nieve y el arroyuelo.
Se dice que el conocimiento hincha,
y lo material enorgullece.
Pero, yo me pregunto...
¿de qué nos podemos jactar,
si todo lo que poseemos es temporal?
¿De qué nos podemos enorgullecer,
si nada nos pertenece?

Ya podemos apreciar cuánto dura
la belleza en una flor,
si sólo son
unas cuantas horas en un verano.
Somos entes transitorios:
Cual fugaces pasamos
en el espacio de tiempo en que andamos.
¿Cuánto tiempo nos dura la juventud?
porque belleza y juventud son efímeras.
En cambio lo interior prevalece.

Pero, mirad a vuestro alrededor,
siempre existen quienes nos necesitan.
Sepamos dar lo que podamos dar,
sepamos compartir de nuestro tiempo...
Sepamos apreciar la belleza de una flor,
aunque sea fugaz.
Sepamos disfrutar de una puesta de sol.
Sepamos apreciar la sonrisa de un niño,
porque si sabemos apreciar esas cosas
ya no importa qué edad tengamos
porque nunca habremos envejecido.

Eduardo Carlier Swing

»Mesopotamien»

Mesopotamien, legendariskt land,
bibliska floder, bördiga jordar.
underbara berättelser,
Ett pussel i detta upp och ned vända liv.
De är inte dina vänner, tjuvarna,
de är fyrtio och ännu mer
de som invaderar ditt land idag.
Barn gråter, mödrar i förtvivlan,
Män dödas, marker stjäls.
Din oljelampa finns inte längre, oh Aladdin!
Den träffades av en bomb som straff
för att du frigav den fångade anden,
denna fantasivarelse,
som uppfyllde alla dina önskningar
och som finns i medvetandet hos barn.
Abbu kastar förgäves sten på stridsvagnarna,
I ett desperat försök att försvara sig
Oh Anden! Från tusen och en natt,
kom tillbaka, vädjar jag.
Hjälp Aladdin!
Innan Jasmine klär sig i sorg.

Cora Martínez

»Mesopotamia«

Mesopotamia, tierra legendaria
ríos bíblicos, tierras fecundas.
Cuentos prodigiosos,
acertijos en el revés de esta vida.
No son tus amigos los ladrones,
son cuarenta y mucho más,
los que invaden hoy tu tierra.
Lloran niños, gritan madres,
matan hombres, roban suelos.
No existe tu lámpara ya Aladino,
te la voló una bomba como castigo,
por dejar irse a su cautivo.
A ese ser de fantasía
que cumple tus deseos
y que está en la mente de los niños.
Abbu lanza inútiles piedras a los tanques
en su desesperación por defenderse
¡Oh, Genio! De las mil y una noches.
Vuelve, te lo pido.
Ayuda a Aladino,
antes que Jasmine vista de luto.

Cora Martínez

A mis hijos

Hoy quisiera alcanzar la luna,
o mejor una estrella
para ponerla entre tus manitas, mi niño,
para que juegues con ella.

Hoy en mi jardín ha nacido
la flor más bella,
si es hombre o mujercita
será como Dios quiera.

Hoy brilla el sol
y también relucen las estrellas
has nacido tú
y todo se ha vuelto primavera.

En los rosales de mi huerto
nunca ha habido flor más bella,
hasta que llegaste tú, mi niño,
mi sueño, mi ilusión, mi primavera.

Tu rostro tiene surcos
como las raíces de mi tierra,
niño de pelo oscuro
niño de piel trigueña,
con una sonrisa de ángel
producto de nuestra raza y mezcla.

Hoy llegaste a este mundo
como hacen las flores en primavera
iluminándolo todo,
como un rayo de luz,
entre las tinieblas.

Como a los rosales de mi huerto
te cuidaré, te protegeré,
hasta que retoños tengas
y quizás con el tiempo
seremos un gran y hermoso jardín en primavera

Hoy quisiera alcanzar la luna,
o mejor una estrella,
hoy quisiera gritarle al mundo
que ha nacido la flor más bella
niño de pelo oscuro
niño de piel trigueña.

Marta Hernández

La tierra enferma

La tierra está enferma
ya no puede más
el viento escuchó sus quejidos
y le quiso ayudar.

Fue hasta una nube
y le contó su pesar
ayudemos a la tierra
que ya no puede más.

Y así cayó mucha agua
hasta ciudades inundar
pero la tierra, ya enferma,
tenía que vomitar.

Arrojó piedras calientes
para ver si así podía aliviar,
cubrió ciudades de lodo
y estremeció la mar.

La mar que ya estaba enferma
no tardó en reaccionar,
se levantó tan alto
que ciudades fue a arrasar.

Y así la única que sufre
es la humanidad
y nosotros somos
los que hemos hecho
la tierra enfermar.

Carlos Villablanca

He buscado otro amor

He buscado otro amor, para olvidarte
y olvidar que te dí mi vida entera,
pero sólo consigo recordarte
sabiendo que he de amarte hasta que muera.

He buscado otro amor, para aturdirme
y olvidar que te quise con locura,
mas tu sombra se obstina en perseguirme
como un fantasma cruel que me tortura.

He buscado otro amor, para en sus brazos
mitigar el deseo de tenerte,
mas tu imagen me sigue paso a paso
y creo en cada hombre poder verte.

Creo escuchar tu voz en mis oídos
y ver tu risa franca en cada boca.
Tal alucinación de los sentidos
el ansia de tenerte me provoca.

He buscado el amor en otro hombre
sabiendo que, al final, será un fracaso.
Porque pronunciaré sólo tu nombre
cada vez que me encuentre entre sus brazos.

Leydy Hernández

Mexico, Las Chiapas den 1 november 1980

Hasse Kroplien och jag befann oss i San Christobal de las Casas i södra Mexico på semesterresa. Hasse sade på kvällen att han hade lust att fara till Palenque, en liten by bland Yucatanhalvöns djungel för att beskåda mayafolkets vackra pyramider. Det var jag genast med på. Vi lade oss mycket tidigt denna kväll. Flyget från San Christobal de las Casas lyfte redan kl. 7.00 på morgonen och Hasse och jag kom ned till flygplatsen runt 6.30 nästa dag. Där fanns vrakdelar av kraschade plan, så det kändes inte så förtroendegivande direkt. Vi skulle åka med ett tvåmotorigt litet plan, med två propellar fram. Vi var fyra passagerare och två piloter. Bakom oss satt två andra turister, en kvinna och en man. Hasse och jag satt direkt bakom piloterna.

Planet planade ut på banan och försökte lyfta. Det blev problem när vi kom upp i luften, bara en propeller fungerade! I baksätet spydde de två turisterna i skräck i varsin pappåse. Jag tog Hasse i handen och sade att vi hitintills hade haft en underbar resa. Jag var säker på att vi skulle krascha mot bergväggen framför oss. Hasse, lugn som vanligt, lade sin hand över min och sade att det säkert skulle ordna sig. Just då lyckades piloterna fixa det!

Båda propellrarna fungerade plötsligt! Vi befann oss nu ovanför en fantastisk regnskogsdjungel, där man kunde se sjöar och floder bland allt det gröna, glimra som safirer, diamanter och silver. Jag som brukade vara flygrädd, glömde bort rädslan och bara njöt av utsikten. Här kunde man tydligt se landskapet under sig istället för att vara instängd i en trång DC 9:a med dålig luft!

*ur She's a Sunnygirl, på turné genom livet
av Carina Leijd*

Det,
»finns» inga
regninga-kläder
BARA! Regninga väder-

A.

Pralin

Som mörk choklad
med fyllning av pistage
och nötter,
lite extra så känner jag mig
i dag,
och fylld med välbehag,
vackert inslaget
i cellofan
med rosett av sidenband
just så vill jag
att livet skall va
utsökt spännande
och fyllt med välbehag

Christina Skoglund/Leek

en celloton
i soldiset
ett dammkorn
svävar i luften
flyter omkring
på ljudvågorna
faller långsamt
närmar sig
dalar sakta
sakta
sakta
landar
och finner
sin plats
på bokstaven
S
i ordet

saknad

Evvy Söderman

Medverkande

Börje Crona	7
Alva Uddenberg	8
Per Nilsson	9
Hans Eric Jarnbo	10
Rolf Güntert	11
José H. Romero	12
Josefine Nilsson	13
Jan-Ewert Strömbäck	14
Curt O Wallerud	15
Jan-Eje Ferling	16
Akram Monfared Arya	17
Andreas Björsten	18
Eleonora Luthander	19
Emma Alexandra Luthander	20
Elvira Linhult	21
Ulf Hellsing	22
Ove Andersson	23
Mallig	24
Bryuzgina Oksana	25
Dan Nymaa	26
Enkhtuya Lindholm Banzragch	27
Ewa Åkerlind	28
Amanda Åkerlind	29
Teddy Trela / tre76 /	30
Agust	31
Mahmoud B. Attiyah	32
Åsa Freij	33
Mattias Pettersson	34
David Jemsby	36
Arvid Svenske	38
Eva Åberg	40
Inge Oskarsson	42

Staffan Welroos	44
Esther Callmer	46
Per-Magnus Eliaeson	47
Kurt Gösta Tärnlund	48
Britt-Marie Lind	49
Sara Lidblom	50
Svante Helmers	51
Claes Fredelius	52
Pia K	54
Jan von Hofsten	55
L-E B. Wall	56
Raimo Sillanpää	57
Keijo Winstén	58
Katarina Wallin	59
Katarina Billebro	60
Seija Silvennoinen	61
Maïa Zelenita	62
Thommy Sjöberg	64
Maja Didriksson	66
Mari Engquist	68
Elisabeth Gustafsson	69
Karl Johan Rahm	70
Kristina Englund	71
Elin Dunås	72
Mia Wallerud	73
Marjatta Riski	74
Jeanin Day	76
Johan Engelmark	77
Bo Göran-Nilson	78
Lennart Larsson	80
Hans Boij	81
Dennis Renfors	82
Vorleakta Titi Sam Lundholm	84
Fredrik H.	85

Eva Berglind	86
Anna Stugvard	88
Sigvard L��th	90
Lena Jansson	91
Andreas S��hr	92
Borislav Arapovic	93
Birgitta Fröling	94
Monica Johansson	95
Aita Veetmohi Päts	96
Ilene Stenson	97
Jon-Sture Sigurdsson	98
Pia Bertilsdotter	99
Alexzander von Post	100
Gunnel Arvidsson	101
Stefan Viljehammar	102
Erik Sparrendahl	103
Karl-Oskar Gustafsson	104
Walter Dan Axelsson	105
Kai Blomqvist	106
Elin Pålsson	107
Dror Ballan	108
Kurt Pålsson	109
Solveig Almqvist	110
Peter Beskow	111
M. Anttila	112
Andreas Dufvenberg	113
Karen Blomqvist	114
Gun Lind	115
David Gustafsson	116
Livskonst När ~ Maria Matsson	117
Märta Petersson	118
Allan Petersson	120
Maj Elofsson	121
Josip Sumic	122

Hanna Sijaric	123
Lissu Lappalainen	124
Tatiana Laikova	125
Änkefru Johansson	126
Helén Ögren	128
Erik Lindgren	129
Raili Rautio	130
Anneli Östlund	131
Anari Jarl	132
Helena Leijd	133
Liv-Karin Sigurdsson	134
Ewa Meldrun	135
Jörgen Krüsell	136
Niklas Bernabo	137
Karin Tidbeck	138
Lars Inge Widlund	139
Almuth Lundström	140
Jonatan Svedberg	141
Carl-Erik Ström	142
Sara Carlsson	143
Per Teofilusson	144
Razak Aboud	145
Jorge González	146
Eduardo Carlier Swing	148
Cora Martínez	150
Marta Hernández	152
Carlos Villablanca	154
Leydy Hernández	155
Carina Leijd	156
A.	157
Christina Skoglund/Leek	158
Evy Söderman	159